Drinking patch

Rugstreeppadden die vocht opnemen om hun vochthuishouding op pijl te brengen. (Foto's: Edo Goverse)

Ik had een Britse studente beloofd rugstreeppadden te laten zien. Op naar de duinen waar de soort gevoelsmatig massaal voorkomt, dus altijd garantie op succes. Maar het voortplantingsseizoen was al ver gevorderd en de zomer had tropische temperaturen bereikt. Dus tja, het was stil in de duinen. Geen koren rugstreeppad om naar toe te lopen. Bij de typische rugstreeppaddenplasjes was geen pad te vinden. Als laatste toch maar even kijken bij een groot water. Misschien jagende padden langs de oever te vinden? Maar nee, we vonden uiteindelijk rugstreeppadden op de natte oeverzone.

De padden hadden droog duinzand op hun kop en/of rug, maar het lichaam was grotendeels ingegraven in de natte modder. Natuurlijk, deze padden waren hun vochthuishouding op pijl aan het brengen! Toen schoot me de term "*drinking patch*" te binnen. Dat is een term voor het lichaamsdeel waarmee padden vocht opnemen: de buik en onderzijde dijen.

Edo Goverse

Gestroopte pad

Hajo Glandorff mailde lang gelden deze foto van een gestroopte pad met de begeleidende tekst: "*Aan het begin van elk seizoen vinden we kikkers en padden die het slachtoffer zijn van predatie. We zien dan het achtereind van het amfibie met nog wat ei er aan vaak ook darm. Dit jaar voor het eerst vinden we de dieren van hun jas ontdaan/jas binnenste buiten. In het natuurbericht wordt gedacht aan bunzing, de boswachter denkt aan een marter soort.*" Inderdaad weten predators dat padden gifklieren hebben en dat de huid ook beter is niet op te eten. Deze predator heeft het stropen wel tot een kunst verheven!

De gestroopte pad. (Foto: Hajo Glandorff)

Vangst Siberische steur. (Foto: Cas Heikens)

Steur in de Brielse Maas

Er worden verschillende uitheemse steursoorten in Nederland aangetroffen. Het gaat om de diamantsteur (synoniemen: Russische steur en Donausteur), Siberische steur, spitssnuitsteur en sterlet.

Op 18 mei 2020 ving Danny Verbogt in de Brielse Maas een steur van tussen de 12 en 16 kg en een lengte van 1,3 meter. De steur kon helaas niet gewogen worden in een weegzak. Een bijzondere vangst.

Het blijkt te gaan om een Siberische steur (kleine beenplaten). De Siberische steur wordt de laatste jaren behoorlijk veel gevangen, sinds 2006 tientallen vindplaatsen in heel Nederland. Vermoedelijk zijn dit losgelaten vijverexemplaren.

Cas Heikens & Jan Kranenbarg